

عنوان مقاله:

بهبود اخلاق و رفتار دانش آموزان توسط معلم پرورشی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس منطقه ای تجارب برتر تربیتی معلمان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سکینه صفری

خلاصه مقاله:

بهبود اخلاق و رفتار یعنی شناخت آموزه های دین، تبدیل این شناخت ها به باورهای قلبی و به کار بستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی. در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و بهبود اخلاق و رفتار، به گونه ای تربیت می شوند که در گرایش هایشان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیم ها یشان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزش های الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونه ای تربیت می شوند که دانش را صرفاً برای ارضای کنجکاوی های فکری یا منافع دنیوی کسب نمی کنند، بلکه منطقی و متقی بار می آیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار می دهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همه ی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمی داد. در اسلام معلم از چنان ارزش و جایگاهی برخوردار است که خداوند در نخستین آیات نازل شده بر پیامبر(ص)، خودش را معلم معرفی می کند: «بخوان به نام پروردگارت که جهانیان را آفرید. انسان را از خون بسته سرشت، بخوان! و پروردگارت کریم ترین است، همان که آموخت با قلم، آموخت به انسان آنچه را که نمی دانست.» (علق، ۱۵). پیامبر(ص)

کلمات کلیدی:

اخلاق، اسلام، سیره معصومین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440024>

